

lige Classer, vil vælge andre Mortalitetstabeller for den nye Anstalt end for den gamle, saa maa dog ogsaa jeg fremhæve, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem de Samsundsclasser og disses Stilling og Forbringer, som naturligt ere henviste til den Anstalt, som allerede bestaaer her i Byen, og som har dannet sig en vis Forretningsmaade, en vis Forretningsmaneer, og de Classer, der ville benytte den nye Anstalt, som der her er Spørgsmaal om. Skal denne sidste overhovedet kunne virke og skaffe sig Indgang i Befolkningen, er netop Bestemmelsen i § 6 om de ugentlige og maanedlige Betalinger osv. eet af de allervæsentligste Momenter; og ærede Medlemmer, der have tænkt Noget over disse Sager, ville let see, at denne Bestemmelse i det Væsentlige bestinger den Tarif, som vil være at lægge til Grund for Forsikringerne. Jeg skal iøvrigt tilføie, at jeg har ladet det være mig magtpaaliggende at faae en Forandring, der svarer til det, der her er foreslaaet i § 6, indført ved den allerede nu bestaaende Livrente- og Forsørgelsesanstalt af 1842, men at dens Bestyrelse paa det Allerstærkeste har demonstreret derimod, baade af Hensyn til det Tab, der vilde sthyde deraf, og af Hensyn til det betydeligt forøgede Arbejde, der deraf vilde fremgaae for Administrationen. Endeligt var der Get, som gjorde det aldeles indlysende for mig, at det ikke vilde gaae an at forbinde de to Anstalter, i alt Fald ikke ved Grundlæggelsen af den nye, og det var den Omstændighed, at, skjøndt man vel erklærede sig villig til at overtage Bestyrelsen af den nye Anstalt, dog under det Forbehold uvægerligt at faae de Midler stillede til Disposition, som i den Anledning maatte være fornødne, saa udtalte man samtidigt, at det dog vilde være nødvendigt at holde de tvende Kasser ude fra hinanden, ikke blot saaledes, at man havde forskjellige Bøger, men saaledes, at man i det Hele taget holdt dem som to forskjellige Kasser, der ved givne Leilighed kunde og skulde stilles ad, i hvilken Henseende man henviste til Begrænsningen af det Locale, som man havde, og som gjorde, at, medens man vel, saalænge den nye Anstalt var i dens Barndom, troede at kunne hjælpe sig inden sine nuværende Vægge, meente man der-

imod ikke at kunne gjøre det, uden at udskille den nye Anstalt som en særegen Anstalt, naar den antog større Dimensioner. Under disse Omstændigheder maatte jeg ansee det for at være finansielt ligegyldigt, om de tvende Anstalter kom under samme Bestyrelse eller ikke, medens jeg maatte nære Betænkelighed ved at benytte den Form for Anstaltens Bestyrelse, som for den bestaaendes Vedkommende er givne ved dens Grundlæggelse, og i hvilken jeg vel ifjor søgte at indføre en Forandring, men uden at det trængte igjennem. Dermed vil jeg ikke have sagt, at der ikke meget godt paa et senere Tidspunkt, naar Tendenterne i begge Anstalter maatte smelte sammen, kunde blive Tale om at lade dem smelte sammen.

Jeg troer at maatte slutte mig til, hvad den ærede Formand i den i Sagen nedsatte Commission (David) har sagt, og hvad ogsaa det ærede Sde kongevalgte Medlem (Andræ) synes at have erkjendt, at det at foreslægge Tarifen for Anstalten som Tillæg til Loven i og for sig hverken vilde være hensigtsmæssigt eller nødvendigt. Derimod skal jeg erkjende det Usikkelige i, at Lovgivningsmagten paa den ene eller den anden Maade kommer til at give sit Samtykke og derved til at faae fornøden Betryggelse i Henseende til de to væsentligste Factorer, der have Indflydelse paa hele Sagen, og efter hvis Fastsættelse selve Tarifen bliver et reent Regnestykke, nemlig den Rentefod, som skal lægges til Grund for Forrentningen af de indgaaende Bidrag, og de Mortalitetstabeller, hvorefter Chancerne skulle beregnes. I Henseende til Rentefoden har det ærede Sde kongevalgte Medlem (Andræ) nu Intet at sige over, forsaavidt han vil have, at den skal være angiven i Loven, thi den findes angiven i Lovforslaget. Noget Andet er det jo, at han mener, at den foreslaaede Rentefod af 4 pCt. er for høi, en Anstuelse, som jeg ikke kan dele med ham, og med Hensyn til hvilken jeg skal oplyse: har der været nogen Dissens om dette Punkt mellem de Mænd, der have haft med Sagen at gjøre, saa er den snarere gaaet i Retning opad end nedad; jeg troer ogsaa, at det almindeligt anerkjendes, at den Rentefod, som den nu bestaaende garanterede Anstalt gaaer ud fra, af 3½ pCt., er lavere end nød-